

וּלְשִׁקְרָא, בְּהֵוּא שְׁמָא דְנַפְקִין לְבַטְלָא וּלְשִׁקְרָא בְּנִין
 לֹון בְּנִינִין דְּבַטְלִין לֹון מַעְלָמָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה
 ב ז) לִשְׂוֹא הִכְתִּי אֶת בְּנֵיכֶם, וְוִי לֹון לְבְנֵי נִשָּׂא דְנַפְקִין
 מִפּוּמֵייהוּ מְלוּלִין וְאוּמָאִין דְּשִׁקְרָא, טב לֹון דְּלֹא יִתּוּן
 לְעֵלְמָא, קָמוּ חֲבַרְיָא כְּלָהוּ וְאָמְרוּ רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן
 רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רַבָּנִין, כָּל אֵלִין בְּנִינִין תְּלִיין
 בְּמַחְשְׁבָה, כְּמָה דְּאִשְׁכַּחְנָא בְּקִין וְהָבֵל, קִין הָיָה
 עוֹבֵד אֲדָמָה וּמֵיִתִּי בְּקַרְבָּנָא פְּשְׁתִּים, מֵהֵוּא סְטָרָא
 דְּעָרוּהּ, הָוּה מַחְשְׁבָה לְקַרְבָּא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 עָרוּהּ, וּמִנִּין דְּפְשְׁתִּים אִיהוּ מִסְטָרָא דְּעָרוּהּ שְׁנֵאֲמַר (שמות
 כח מב) וַעֲשֵׂה לָהֶם מְכַנְסֵי בַד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עָרוּהּ, הָבֵל הָוּה
 רוּעָה צֹאן, קָרִיב קַרְבָּנָא מִבְּכוֹרוֹת צֹאנוּ, הֵדָא הוּא
 דְכְּתִיב (בראשית ד ד) וְהָבֵל הֵבִיא גַם הוּא מִבְּכוֹרוֹת צֹאנוּ,

מַחְשְׁבַתִּיהָ הָוּה בְּהֵוּא אֲתַר דְּאִתְמַר בֵּיהּ, (דניאל
 ז ט) וְעַתִּיק יוֹמִין יִתִּיב לְבוּשָׁה כְּתִלְג חוּור וּשְׁעַר רֵאשָׁה
 כְּעֵמַר נִקָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַחְשְׁבַתִּיהָ טָבָא צְרָפָה
 לְמַעֲשָׂה, וּבְגִין דָּא קַבִּיל לֵיהּ, וּמַחְשְׁבָה רָעָה לָא
 מְצָרְפָה לְמַעֲשָׂה, וְדָא הוּא קַרְבָּנָא דְקִין, וּבְגִין דָּא חָרָה
 לוֹ, מִיָּד וַיֹּאמֶר יְהוָה לְקִין לָמָּה חָרָה לָךְ וְכוּ', הֵלֵא אִם
 תְּטִיב שְׂאֵת (בראשית ד ו), אִם תְּטִיב עוֹבְדָךְ שְׂאֵת, אֲנֵא

מֵאַרְיֵךְ לָךְ וְאַטּוּל מִטּוּלָךְ עָלַי, וּמִנְלָן דְּשִׂאת מִטּוּלָא
 דְּחוּבִין הוּא, דְּכַתִּיב (ישעיה א יד) נְלֵאתִי נְשׂוּא, וְאִם לֹא
 תִּטִּיב עוּבְדָךְ לְפִתַּח חֲטָאת רוּבִיךְ, וְדָא פִתַּח דְּגִיחָנָם,
 דְּתַמְנָן חוּבִין דִּילָךְ שְׁלֵטִין עָלָךְ, וְאִם תִּטִּיב עוּבְדָךְ אַתָּה
 תִּמְשׁוּל בּוּ.

רְשִׁיעֵיָא לָא שְׁלִיט בְּהוּן מוּסַר אָלָא נְטָרִין דְּבָבוּ,
 כְּגוּוּנָא דְּעָשׂוּ וַיִּשְׁטֹם עָשׂוּ אֶת יַעֲקֹב (בראשית כז

מא), יַעֲקֹב כְּגוּוּנָא דְּהָבַל וְעָשׂוּ כְּגוּוּנָא דְּקִין, וַיֹּאמֶר מֶה
 עָשִׂיתָ וְכוּ' (שם די) חוּבָא דָּא דְּקַטְלַת לְאַחוּיךְ לָא עֲבַדְתָּ
 לִיָּה אָלָא לְשִׂמְא דְּאַתְקָרִי מ"ה, מ"ה אַעֲיִדְךָ וְאַסְהִיד
 עָלָךְ, וְאִיְהִי תַבְעָה לָךְ, וְלֹא עוּד אָלָא מ"ה דְּאִיְהוּ אָדָם
 דְּעֵבִיד לָךְ, גָּרָם דָּא דְּאַפִּיק מִלְּאַךְ הַמּוֹת בְּךָ לְעֵלְמָא,
 וְדָא אִיְהוּ פּוֹקֵד עוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים (שמות כ ה), וְהָא אַתְמַר
 אִם אוֹחֲזִין מֵעֵשָׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּיְדֵיהֶם, אָלָא כִּן הוּא
 עוּבְדֵי אָבוֹתָ הוּא בִּיְדֵיהִי, עַל סְבָה דְּאִשָּׁה הוּא, כְּמָה
 דְּאַתְמַר וַיְהִי בְּהִיּוֹתָם בְּשָׂדֵה, וַאֲיִן שָׂדֵה אָלָא אַתְתָּא,
 אַתְתָּא גָרְמַת מִיְתָה לְאָדָם, וְגָרְמַת מִיְתָה לְהָבַל, כְּמָה
 דְּאַתְמַר בִּיעֲקֹב עִם מִמְנָא דְּעָשׂוּ וַיִּאָּבֵק אִישׁ עִמּוֹ (בראשית
 לב כה), כְּגוּוּנָא דָּא הוּא קִין וְהָבַל, וְנִצַּח הָבַל לְקִין, וְאִיְהוּ
 מִסְטָרָא דְּרַחֲמֵי דְּחַיִּים עָלּוּי וְלֹא בְּעָא לְמִקְטִלֵיהִי, וְקָם

הוא וקטליה, ואתתא גרמא דא, עלה אתמר (משלי ה ה)
 רגליה יורדות מות, ובקנאה דיליה קטל ליה.
 ויאמר קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה (בראשית
 ד י), אנת הוא בריה דחויא דגרם מיתה לאדם,
 דאתמר ביה (שם ג יד) ארוור אתה מכל הבהמה, כף אית
 לך לירתא מניה, דעובדא דיליה בידך, בגין דא ארוור
 אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה, דא הוה ארעא
 דלייט לה קודשא בריה הוא תשע לווטין, לייט לקין
 חד לאשלמא לעשרה, ובגין דא אמר (שם יא) ארוור אתה
 מן האדמה וכו', כי תעבוד את האדמה וכו' דתהא
 תשש חילהא לגבך, ולא יפקון מינך מלכין ושליטין.
 נע ונד תהיה בארץ, דאנא אמרית לאדם וירדו בדגת
 הים ובעוף השמים ובבהמה (שם א כו), דאנון בני
 נשא דתליין במזלות, דדמיין לחיוון ובעירן ועופות,
 כלהו אזלו לגבך לקטלא לך, ואנת תזיל נע ונד
 מקדמאי, נ"ע ונ"ד עו"ן ד"ן, ועוד נע ונד בגין דאנת
 עו"ן דנד"ה, ובנדה אתעבידת דאיהי זוהמא דהטיל
 נחש לחוה, בגין דא נע ונד תהיה, ועוד נע בגין דאנת
 מסטרא דסמא"ל, נד בגין דאנת מסטרא דנחש, נע
 בעלמא דין, נד בעלמא דאתי, דאינון שכנתא עלאה
 ושכנתא תתאה, דנטלין תרוייהו נוקמא מינך.

ובגין דא כד שמע דבאתר עלאה דא הוה תליא הבל,
 מיד ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא
 (בראשית ד יג), הכא תב בתיובתא ואתחרט, בגין דא וישם
 יהוה לקין אות (שם טו), הכא רמז אות ברית מילה
 דקביל יתרו, דאתמר ביה (שופטים א טז) ובני קני חותן משה
 שנפרד מקין, (צ"ל (שם ד יא) וחבר הקני נפרד מקין), וביתרו
 אתתקן קין מחוביה, ועוד בההוא זמנא קביל ליה, בגין
 דאחוי ליה בנוי דקני חותן משה דהוו עתידין למהוי
 בלשפת הגזית, אמר וכי לחייבא קביל קודשא בריך
 הוא בתשובה, על אחת כמה וכמה לצדיקיא, מיד
 ויצא קין מלפני יהוה (בראשית ד טז), בהאי נפק מן דינא,
 וקביל עליה כל מה דאתגזר ביה, דכתיב וישב בארץ
 נוד, מה דאמר ליה נד, שוי עליה ו' ואתעביד נוד,
 ודא איהו דאתמר ביה וישם יהוה לקין אות לבלתי
 הכות אותו, דאם הוה נד אתמר ביה (שם) והיה כל מוצאי
 יהרגני, ובגין דתב בתיובתא וקביל עליה אות ברית,
 שוי עליה אות ו' לשזבא ליה, ולא עוד אלא דשוי ליה
 קדמת עדן, דבגיניה זכה לגן עדן.

וידע (דף קיט ע"א) קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך
 (בראשית ד יז), כל אלין תולדין מנעין ליה לאתרעא
 בהון, ואינון חנוך ועירד ומחויאל ומתושאל ולמך,

וְלִמָּךְ נְטִיל תְּרֵי נְשִׁין עֲדָה וְצִלָּה, עֲדָה חֲנוּךְ לְטָב, חֲנוּךְ
 לְנַעַר עַל פִּי דְרַכּוּ, צִלָּה חֲנוּכָּא דְבִישׁ, וְדָא מְלֵאךְ
 הַמּוֹת דְּמַחֲנֵךְ לְבַר נֶשׁ בְּחֲנוּכִין בִּישִׁין, עִירַד לְבַתֵּר
 אֲעִיל רְעֵדָה בְּבַר נֶשׁ בְּאַבְרִין דִּילִיָּה, וְלְבַתֵּר דְּאַפִּיל
 לְבַר נֶשׁ בְּחוּבִין, אֲלִשִׁין עֲלִיָּה וְאַחֲזִי לְא"ל כֹּל מַה
 דְּעֵבִיד, וְדָא אִיהוּ מְחוּיָּאל מְחוּי א"ל, וְלְבַתֵּר נְחִית
 וְתִשְׁשׁ חִילִיָּה וְקִטִּיל לִיָּה, וְדָא אִיהוּ מְתוּשָׁאל דְּתַמָּן מּוֹת
 שָׂאל, וְאִין מּוֹת אֲלָא עֲנִיּוֹת, וְלְבַתֵּר אֲמֵלִיךְ עֲלִיָּה וְדָא
 אִיהוּ לְמָךְ אַתְהַפֵּךְ עֲלִיָּה לְמֵלְךְ, וְתֵרִין נְשִׁין דִּילִיָּה חַד
 עֲדָה דְּמַעִיד עַל חוּבוֹי דְּבַר נֶשׁ, וְתַנְיָנָא צִלָּה דְּאָזִיל
 עֲלִיָּה כְּצֵל, כְּמַה דָּאֵת אֲמַר (איוב ח ט) כִּי צֵל יִמִּינוּ עֲלֵי
 אָרֶץ, וּכְתִיב (תהלים קמד ד) יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר.

וְתִלְד עֲדָה אֵת יִבֵּל (בראשית ד כ), בְּתַר דְּקִטִּיל לִיָּה
 בְּעֲנִיּוֹתָא, וְשִׁלְטִין עֲלִיָּה עֲדָה וְצִלָּה, יִבֵּל,
 כְּגוּוּנָא דְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא דְּאַתְמַר בְּהוֹן (ישעיה נא ו) כִּי שָׁמַיִם
 כְּעֵשׂוֹן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כְּבֶגֶד תִּבְלָה, וְיִבֵּל אִיהוּ אָבִי יוֹשֵׁב
 אֶהָל וּמִקְנָה, דְּכַנְיִשׁ מְמוּנָא, וְלְבַתֵּר אַתְמַר בֵּיהּ (משלי יא
 ד) לֹא יוֹעִיל הוֹן, וְהָא אַתְמַר דְּשִׁלְטֵי עֲלִיָּה עֲנִיּוֹתָא
 דְּאִיהוּ מּוֹת, וְלִית עֲנִיּוֹתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 כְּעֲנִיּוֹתָא דְּאוּרִיָּתָא, וְלִית מּוֹת כְּאִינוּן דְּעֵבְרִין עַל
 פְּתַגְמֵי אוּרִיָּתָא דְּאַתְקֵרִיאוּ מֵתִים, וּבְגִין דָּא אֲמַר קָרָא

(יחזקאל יא לב) שׁוּבוּ וְחַיּוּ, וְאַחֵי יִבְלֵהָ אֲבִי כָּל תּוֹפֵשׂ כְּנֹזֵר
 וְעָגְבִי, הַמִּנְגְּנִין בְּכָל מִינֵי נְגוּנִין, וּבַר נֶשׁ דְּחָדֵי בְּהוּ
 וְאַשְׁתַּדֵּל בְּהַבְּלֵי עֲלֵמָא, עֲלֵיהָ אָמַר קֹהֶלֶת (קהלת יא ט)
 שְׂמַח בְּחֹר בִּילְדוּתָךְ וְכוּ', וּלְבַתֵּר מָה אָמַר לִיהָ (שם) וְדַע
 כִּי עַל כָּל אֵלֶּה יְבִיאָךְ הָאֱלֹהִים בַּמְשָׁפֵט, דַּעֲלֵייהוּ
 אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, זְמַרָא בְּבִיתָא חֲרַבָא בְּבִיתָא,
 אֵלָא וְשִׁמְחָתֶם לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם (ויקרא כג מ), כְּגִוּוֹנָא
 (דְּדוֹר) דְּאִתְמַר (בִּיהָ) (מלכים ב ג טו) וְהָיָה כְּנִגְן הַמִּנְגֵן וְתִהְיֶה
 עֲלֵיו יַד יְהוָה.

וְצִלָּה גַם הִיא יִלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִין, לוֹטֵשׁ כָּל חֲרֵשׁ
 נַחֲשֵׁת וּבְרֹזֵל (בראשית ד כב), דָּא יִצֵּר הָרַע, דְּאִתְמַר
 בֵּיהָ אִם יִצְרָךְ מִתְגַּבֵּר עֲלֶיךָ מְשֻׁכְּהוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְכוּ',
 וְאַחֹת תּוֹבֵל קִין נַעֲמָ"ה דָּא אֵימָן שֶׁל שְׂדִים, וְלִמְךָ
 בְּשַׁעֲתָא דְשְׁלִיט עַל בַּר נֶשׁ וְאִיהִי בֵּיהָ תְּקִיף כְּאַבְנָא
 וְכַפְרֹזָלָא, וְלֹא עָסִיק בְּאוּרֵיתָא, שְׁלִיט עֲלֵיהָ וְקִטִּיל
 לִיהָ, וְעָבִיד בֵּיהָ פְּצַע וְחַבּוּרָה, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר (שם כג) כִּי
 אִישׁ הֲרַגְתִּי לְפַצְעֵי וַיִּלְד לְחַבּוּרָתִי, בְּהֵהוּא זְמַנָּא עֲתִיד
 לְנַטְלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נוֹקְמָא מִתְרוּיָהוּ, הֵדָא הוּא
 דְּכְתִיב (שם) כִּי שְׁבַעֲתִים יוּקָם קִין וְלִמְךָ שְׁבַעִים וְשִׁבְעָה,
 הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה כה ח) בְּלַע הַמּוֹת לְנֹצַח.

וַיִּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ

יש"ת, סיומא דאלפא ביתא, ועליה אמר איוב (איוב לח לו)
 מי שת בטוחות חכמה, מאי חכמה דא דחסר מניה י'
 דבה הוה שית, דאיהו ברא שית, ואיהו ראשית, והוה
 אתמר ביה (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, הוה משמש
 שית באתר דהבל, ובגין דחסר מניה י' אתקרי אחר,
 בגין דכד חב אדם פרח מניה י', ועבד שית בלא י'
 דאיהי חכמה, ובגין דא שירותא הוה מן ח', דאינון ח'
 יומין דברית מילה, כמה דאת אמר (בראשית ד כו) אז הוחל
 לקרא בשם יהו"ה, ומתמן עברו ברית מילה, ואעברו
 מניה ערלה ופריעה למעלה בד' ולא בח', דשירותא
 דח' איהי בינה, למנצח על השמינית (תהלים יב א), ועלה
 אתמר אז הוחל, ועוד אז הוחל לישנא דצלותא, כמה
 דאת אמר (ישעיה נח ט) אז תקרא ויהו"ה יענה, דא הוא
 נטורא טבא, דאף על גב דהבל קטיל ליה קין, דמניה
 הוה נפיק מאן דנוקים ליה, הדא הוא דכתיב (שמות טו א)
 אז ישיר משה, רועה נוקים לרועה, ולבתר אז אהפוך
 אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה (צפניה ג ט),
 אבל פד עמלק דאינון (דף קיט ע"ב) בכורי מצרים ערב רב
 מעורבין בישראל, עלייהו אתמר (דברים כה יט) תמחה את
 זכר עמלק, דלא אשתאר מנהון שריד, דאלין אינון
 ערבוביא מכל אומין ואפילו מקין, ומיד דיתמחון

יִמְעַלְמָא אַז הוֹחֵל לְקַרְא בְּשֵׁם יְהוָה (בראשית ד כו).

תקונא שבּעין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שְׁמַיָּם, וְדָא מַטְרוּ"ן, אוֹת בְּצַבָּא
 דִּילֵיהּ, וּבְגִינֵיהּ אֲתָמַר (שם טו) וַיִּשֶׁם יְהוָה
 לְקִין אוֹת לְאַגָּנָא עֲלֵיהּ, וּמַה דִּיהוּהּ אֲזִיל נָע וְנָד
 בְּגִלְגּוּלָא, אֲתַעְבִּיד נוֹד, מִיַּד וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוֹד קְדַמַּת
 עֵדֶן, וְדָא אוֹת דְּבְרִית מִלָּה דְקִנְיֵיהּ עֲלֵיהּ בְּאַחוּהּ בְּגִין
 דְּנוֹלַד מְהוּל, וּבָאן אֲתַר זְכִי לֵיהּ, בְּקִנְיֵי, בְּגִין דְּחִזּוּר תַּמָּן
 בְּתִיבְתָא, וּנְפָקוּ בְּנוֹי מִינֵיהּ דְּעָאלוּ לְגַן עֵדֶן, וּבְגִין דָּא
 וַיֵּשֶׁב בְּאַרְץ נוֹד קְדַמַּת עֵדֶן.

לְבַתֵּר עָבִיד תּוֹלְדִין מִסְטָרָא דְרַע, וְאַתְפְּשֻׁטוּ בְּגִלְגּוּלִין
 בְּעֵלְמָא, וְעֲלִיֵּהוּ אֲתָמַר (שם יז) וַיַּדַּע קִין אֶת
 אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ, חֲנוּךְ מִסְטָרָא דְקִין, וְדָא
 יֵצֵר הָרַע חֲנוּכָא לְבִישׁ, וְאִית חֲנוּךְ מִסְטָרָא דְאַנוּשׁ,
 דְּאִיהוּ יֵצֵר הַטּוֹב חֲנוּכָא לְטָב, וְאַתְמַר בֵּיהּ (שם ה כה)
 וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ כִּי לָקַח אוֹתוֹ
 אֱלֹהִים, וְדָא חֲנוּךְ דְּאַתְהַפֵּךְ בְּשָׂרִיהּ לְלַפִּיד אֵשׁ.
 וַתֵּלֶתָא אֲיָנוּן אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ, אָנוּשׁ דְּמִתַּמָּן אֲתִיחְסוּ
 כָּל דְּרִין, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שם ד כו) אִזּוּ הוֹחֵל

לְקָרוֹא בְּשֵׁם יְהוָה, מִתְמָן נִתְפָּשְׁטוּ כָּל גְּלָגוּלִין
 דְּצַדִּיקָיָא, חֲנוּךְ דְּנִפְק מֵאֲנוּשׁ אִיהוּ מִטְטְרוּ"ן דְּנִהֲפֵךְ
 בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵד אִשׁ, וְאִיהוּ נוֹרִיא"ל, וְעַל תְּרוּיָהּ אֲתִמַּר
 (יחזקאל א יד) וְהַחֲיוֹת רָצוּא וְשׁוּב, רָצוּא דָּא נוֹרִיא"ל, וְשׁוּב
 דָּא מִטְטְרוּ"ן, הָכִי סִלְקִין בְּחוּשְׁבֹן, כְּמֵרָא"ה הַבּוֹק,
 אֲלָא אִיהוּ כְּמֵרָא הַקְּשֵׁת אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּעֵנָן (שם כח),
 דְּאֲתִמַּר בֵּיהּ (בראשית ט יד) וְהָיָה בְּעֵנַי עָנָן עַל הָאָרֶץ
 וְנִרְאָתָה הַקְּשֵׁת בְּעֵנָן, וּבְגִינִיהּ אֲתִמַּר (שם טו) וְלֹא יְהִיָּה
 מִבּוּל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר, בְּגִין דְּאֲתִהֲפֵךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיֵד אִשׁ,
 וְכָל מְלֹאכִין דְּמִמְנָן עַל נִשְׁמָתִין דְּגְלָגוּלִין מִתְמָן הוּוּ.
 וְעוּד כְּמֵרָא הַקְּשֵׁת, עֲלִיהּ אֲתִמַּר לְמִשָּׁה (שמות כה מ)
 וְרֵאה וְעֵשֶׂה בְּתַבְנִיתֶם אֲשֶׁר אֲתָה מְרֹאה בְּהָר,
 כְּמֵרָא אֲשֶׁר הֲרֹאה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת
 הַמְּנוֹרָה (במדבר ח ד), וְדָא מִטְטְרוּ"ן, מ' דִּילִיהּ מְנוֹרָה,
 נוֹרִיא"ל נו"ר דִּילִיהּ, וְהוּא ט"ט, וְהִיוּ לְטִטְפוּ"ת בֵּין
 עֵינֵיהּ, וְכֹלָא אֲתִפְשֵׁט מֵאֲנוּשׁ, וּבְגִין דָּא אֲזֵ הוּחַל
 לְקָרוֹא בְּשֵׁם יְהוָה.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שִׁית, וְאִינוּן שִׁית הֵיכְלָן, אִימָא עֲלָא
 שְׁבִיעָא, וּבְאֵלִין שִׁית וַיַּדַּע אָדָם עוּד אֶת
 אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכו' (בראשית ד כה),
 שֵׁת סִיּוּמָא דְּאֲתוּוּן, תַּחַת הֶבֶל, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (תהלים

(ח ז) כֹּל שֶׁתָּה תַחַת רַגְלָיו, אֶסְתַּלֵּק י' מִן שֵׁית וּנְחִיתָת בֵּיתָה
 ה' מִן הֶבֶל וְאֶתְעַבֵּיד שֶׁתָּה, כֹּל שֶׁתָּה תַחַת רַגְלָיו.
 וְעוֹד שֵׁית עַל שֵׁם (שמות ב' ו) כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתִיהוּ, וְעוֹד
 שֵׁית עָלֶיהָ אָמַר אֵיּוֹב (איוב לח לו) מִי שֶׁתָּה בְּטוּחוֹת
 חֲכָמָה, וְדָא י' דְּבָה הָוּה שֵׁית, אוּ מִי נָתַן לְשֹׁכְוֵי בֵּינָה
 (שם) דָּא ה' מִן הֶבֶל, וְשֵׁית אִיהוּ גְּלָגוּלָא קַדְמָאָה דְּהֶבֶל,
 לְהֵוּא דְּאֶתְמַר בֵּיתָה בְּשֵׁם זֶה הֶבֶל, בְּשֵׁם זֶה מֹשֶׁה,
 וְהָא אוּקְיָמְנָא הֵוּא דְּאֶתְמַר בֵּיתָה (שמות טו א) אָז יִשְׂרָיִל
 מֹשֶׁה, וּבְגִין דָּא אָז הוּחַל לְקָרוּא בְּשֵׁם יְהו"ה (בראשית ד' כו),
 הוּחַל תַּמָּן הִתְחַלָּה דְּגְלָגוּלָא קַדְמָאָה.
 וְאֶתְפְּשׁוּתָא דָּאת י' לְעֵילָא מִשֵּׁת (נ"א מְשִׁית),
 אֶתְפְּשֵׁטַת עַד סְפִירָה שְׁתִּיתָאָה דְּרַגְיָה
 דִּיעֵקֵב, וְדָא אָבִין הִשְׁתִּיָּה דְּמִתַּמָּן הוּשְׁתַּת עֲלֵמָא,
 דְּאֶתְמַר בֵּה (שם מט כד) מִשָּׁם רוּעָה אָבִין יִשְׂרָאֵל, וְאֶבְתְּרִיה
 אָז, וְדָא מֹשֶׁה דְּמִדְכָרִין לִיה בְּתַר יַעֲקֹב, וּבְגִין דָּא אָז
 הוּחַל לְקָרוּא בְּשֵׁם יְהו"ה, מִתַּמָּן וְאֵילָךְ אָז תִּקְרָא
 וִיהו"ה יַעֲנֶה (ישעיה נה ט), וּבְגִין דָּא שֶׁתָּה, בְּתַר שֵׁת ה',
 וְאֵינּוֹן י"ה, י' מִן שֵׁית ה' מִן הֶבֶל, וְאֵינּוֹן אָבָא וְאֵימָא,
 שֵׁית ו' בְּרָא בְּאֻמְצָעִיתָא, וְתִלְתָּא אֶתְוּוֹן אֶתְכְּלִילוֹ
 בִיעֵקֵב, כִּד אֶתָּא מֹשֶׁה בְּתַר יַעֲקֹב אֶשְׁתַּלִּים בֵּיתָה ה'
 בְּתַרְאָה, וְשִׂרְיָא (דף קכ ע"א) עָלֶיהָ יְהו"ו, וְאֶשְׁתַּלִּים בֵּיתָה

יהו"ה, ובגין דא ושמי יהו"ה לא נודעתי להם (שמות ו ג),
 אבל למשה ואמרו ל"י מ"ה שמו מ"ה אומר אליהם
 בגין דאשתלים יהו"ה במשה, אמר אז הוחל
 לקרוא בשם יהו"ה, דבקדמיתא ושמי יהו"ה לא
 נודעתי להם, ובתר דאשתלים במשה יהו"ה שריא
 עליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואתקרי מ"ה, בההוא זמנא
 מה דאסתלק בקדמיתא אהדר ליה לאתריה, ואתתקן
 כלא.

ולא עוד אלא תרין זמנין אתמר בהאי קרא מה, הדא
 הוא דכתיב ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם,
 דכלא תור לאתריה, מה דלעילא מה דלתתא, דאינון
 מה שמו ומה שם בנו (משלי ל ד), וחזר כלא על תקונייה,
 ועלת העלות נחית על כלא, בההוא זמנא דהדר אמונה
 (ס"א ממונה) לאתרה, אמר משה (דברים ו ד) שמע ישראל
 יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, דהא כלא ביחודא חדא לית
 תמן קצוץ ופרוד, ואי חאב אבוי ואנא ועבידנא
 הפרשה הא קבילנא עונשא, וחזרנא כלא לאתריה
 ביחודא שלים בלא קצוץ ופרוד.

ועוד בראשית ברא אלהים, ברא שית, שית היכלין,
 אימא עלאה היכלא שביעאה, תא חזי שבע היכלין
 אינון דבנינא דלהון בשבע שמהן אבגי"תן וכו'.

הִיכָלָא קְדֻמָּא מְרַקְמָא בְּכָל מָה דְאִית בְּיומָא קְדֻמָּאָה
 דְּבִרְאשִׁית, א' מִן אֲבָגִית"ץ אִיהוּ כְּתָר אָמוֹן
 מוּפְלָא וּמְכוּסָה, אָת ב אִיהוּ שְׁנֵי אֲלָפִים (י"ם) דְּהוּה
 אוּרִייתָא טְמִירָא בְּחִיקוּ, שְׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם, ג' גּוּמְלָת
 וּמְגֻדְלָת, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה גּוּמְלָת חֶסֶד עִם סְפִירָה
 רְבִיעָאָה דְאִיהִי ד', ית"ץ י' חֲכֵמָה, ת' תְּפֹאֲרָת, צ'
 צְדִיק, וּמָאן אִיהוּ חֲכֵמָה י' הָכָא, דָּא חֲכֵמָת שְׁלֵמָה.
 א' אָמוֹן מוּפְלָא, רְקִים וְצִייר צִיורָא בְּהִיכָלָא דְאָדָם
 קְדֻמָּאָה דְכָל קְדוּמִים, דְאִית אָדָם וְאִית אָדָם, אִית
 אָדָם דְלִית סְפִירָה דְלָא אֲתִקְרִיאַת אָדָם, אַבְל אָדָם
 קְדֻמָּאָה עֲלָאָה דְכֻלְהוּ, כְּתָר עֲלִיוֹן, סְתִים וְטְמִיר, סְתִים
 דְכָל סְתִימִין, עֲלֵת הָעֲלוֹת, קְדֻמוֹן לְכָל קְדוּמִים, בְּגִין
 הָאִי אָדָם קְדֻמוֹן אֲתִמַּר בְּעֲלֵת הָעֲלוֹת, וְאִהִיָּה אֲצִלוּ
 אָמוֹן, וְלִהְהוּא קְדֻמוֹן אָמַר (בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, אַנְתָּ יְהִיב כָּל צִיּוּרִין וְכָל דִּיּוּקְנִין
 וְכָל תְּקוּנִין סְתִימִין, וְכָל אֲבָרִין דְכָל מִינִין, וְאַנְתָּ (נ"א
 וְאַנְא) יְהִיב חִילָא בֵּיה דְאֲשִׁתְּמוּדְעָנָא (דִּישְׁתְּמוּדְע) בֵּיה,
 דָּאָם לָא יְהִיב לִיה שְׁכָל הָא לָא יְכִיל לְמַנְדַּע אָמוֹנָה
 דִּילִי, וּבְדָא יְהִי שְׁלִיט עַל כָּל חִילֵי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא
 וְיִמָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ש) וַיִּרְדּוּ בְדַגַּת הַיָּם וְגוּמַר.
 וּמֵאִי נִיהוּ הָאִי אָדָם דְאָמַר עֲלִיהּ נַעֲשֶׂה אָדָם, דָּא

חֲכָמָה עֲלָא דְאִיהִי בְּדִיּוֹקְנָא דְכֶתֶר, וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם
 דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, בְּצִלְמֵנוּ דָּא חֲכָמָה, כְּדִמּוּתֵנוּ
 דָּא אִימָא עֲלָא, דְכֶמָה דְאִיהוּ אָדָם דְּבְרִיאָה אָדָם
 דִּיצִירָה אָדָם דַּעֲשִׂיה, בְּדִיּוֹקְנָא דְכֶתֶר עֲלִיוֹן חֲכָמָה
 וּבִינָה, הָכִי אִיהוּ בְּדִיּוֹקְנָא דְעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא וְצִדִּיק
 וְשְׂכִינְתָא תְּתָא, דְּבִסְפִירָן כֻּלָּא אִיהוּ אֲצִילוֹת.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, עֲלֵת הָעֲלוֹת לְמָאן אָמַר הָאִי, אֵלָא
 עֲלֵת הָעֲלוֹת אָמַר לְיוֹד ה"א וְא"ו ה"א דְאִיהוּ
 לְגוּ מַעֲשֵׂר סְפִירָן, וּמֵאִי נִיהוּ עֲשֵׂר סְפִירָן אֵל"ף ה"א
 יו"ד ה"א, וְהֵהוּא דְאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם אִיהוּ יו"ד ה"י וְא"ו
 ה"י, אָנִי רֵאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדִי אֵין אֱלֹהִים
 (ישעיה מד ו), תֵּלֵת יוֹדִין מְעִידִין עֲלִיהָ דְלִית לְעִילָא מְנִיָּה
 וְלִית לְתַתָּא מְנִיָּה וְלֹא בְּאִמְצָעִיתָא, לִית אֱלוֹהַּ בְּכָל צַד
 בַּר מִינֵיהּ, בְּהָאִי שְׁמָא אֲשֶׁתְּמוּדַע הוּא בְּלֹא חוּשְׁבָן.

וְצִיּוּרָא דְהָאִי הֵיכָל, אֵינּוֹן עֲשֵׂר סְפִירָן דְּמֵתְלִבְשָׁן
 בְּעֲשָׂרָה דְּבָרִים דְּאֵתְבְּרִיאָו בְּיוֹמָא קְדָמָא, וְאֵינּוֹן שָׁמַיִם וְאָרְצִין, אֹר וְחֹשֶׁךְ, תְּהוּ וּבְהוּ, רוּחַ וּמַיִם,
 מִדַּת יוֹם וּמִדַּת לַיְלָה, שָׁמַיִם אֵית לְעִילָא מִן שָׁמַיִם
 דְּאִיהוּ שָׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים, וְאֵית אֹר לְעִילָא
 לְעִילָא דְּאֵתְקָרִי אֹר הַגְּבוּז לְצִדִּיקֵיָא לְעֲלָמָא דְּאֵתִי,
 דְּעֵינָא לָא שְׁלִיט עֲלִיהָ, וְאֵית חֹשֶׁךְ סְתִים דְּאֵתְמַר בֵּיהּ

(תהלים יח יב) יִשֶׁת חֲשֶׁךְ סָתְרוּ, וְאִית תְּהוּ וְבִהוּ לְעֵילָא,
 דְּאִתְמַר בְּהוּן (ישעיה לד יא) קוּ תְהוּ וְאִבְנֵי בְהוּ. (דף קכ ע"ב) וְאִית
 רוּחָא דְקוּדְשָׁא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ רוּחוּ הַקְדוֹשׁ הַמְרַחֵף עַל
 אַנְפֵי מַיָּא דְאֹרִייתָא, מֵדַת יוֹם וּמֵדַת לַיְלָה, מֵדַת יוֹם
 שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, מֵאֵי יוֹם עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְּמִנֵּיהּ
 יוֹמִין אַרוּכִין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ג ב) אַרְךָ יָמִים
 בִּימֵינָהּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים מב ט) יוֹמָם יִצוּהּ יְהוָה
 חֲסִדוֹ, יוֹמִין זְעִירִין מְסֻטְרָא דְזְעִיר אַנְפִין צְדִיק, מֵדַת
 לַיְלָה אֵימָא תַתָּאָה, עַד הֵכָא א' מִן אב"ג.

מֵאֵי ב' (בינדר), בָּהּ אֲשֶׁתְמוּדְעִין דְּוּ פְרָצוּפִין דְאָדָם
 עֲלָאָה, ג' תִּלְתָּ דִּיּוֹקְנִין, כְּגֻוּנָא דְאָדָם דְּפְרִיאָה
 וְאָדָם דִּי צִירָה וְאָדָם דִּעֲשִׂיהָ, ג' אֵית לָהּ רִישָׁא וְגוּפָא
 וְזַנְבָא, רִישָׁא דָא י', גוּפָא פְרָצוּפָא, קוּצָא דְלַתְתָּא
 זַנְבָּ, וּבְגִין דָּא אֲמָרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אָדָם הָרָאשׁוֹן
 עָשָׂה לוֹ פְרָצוּף וּלְבִסוּף זַנְבָּ, זַנְבָּ עֲלֵיהּ אִתְמַר (בראשית כא
 ח) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל, עַד דִּיתְעַבִּיד פְרָצוּף.

וְעוּד אַבְגִּית"ן, א' אֵיהּ מוֹרָה עַל א"ל מְסַתְתָּר מֵעֵינֵי
 כָּל חַי וְנִעְלָם מְכָל הַיְצוּרִים כָּלָם, אֲדִירִירוּן
 עֲלֵיהּ אִתְמַר קוּמָה אֲדִיר יְרוּן, וְאִית מְמַנָּא תַחֲתוּת יְדִיהּ
 דְּאִתְקָרִי אֲדִיר"ר אֲדִירִים, וְתַחֲתוּת מְמַשְׁלֵתִיהּ אֲתַנִּי"ה,
 וְאֵיהּ נְפִיק מֵהַאי פְסוּיק (במדבר כד כא) אֵית"ן מוֹשְׁבָךְ וְשִׁים

בְּסֵלַע קִנְיָךְ, תִּמְזַן אִיתָן וְאִיהוּ תִנְיָא, ק' קִנְיָךְ, קִנְיָה
 חֲכָמָה קִנְיָה בִּינָה (משלי ד ה), יְהו"ה קִנְיָי רֵאשִׁית דְּרִכּוֹ (שם)
 ח כב) לְעִילָא מְכֻלָּא, קָדָם מְפַעְלִיו מֵאֲזוּ, מְעוּלָם נִסְכְּתִי
 מֵרֵאשִׁי מְקַדְמֵי אֶרֶץ (שם), מֵאֵי מֵרֵאשִׁי, אֶלָּא הֲכִי אִמְרַת
 אֲוֵרִייתָא דְאִיהִי רֵאשִׁית, אֲנָא אֶקְדִּימַת לְמַהוּי רֵישָׁא
 לְעֵלָם.

ב' בִּיהֲרִירוֹן (נ"א בִּיהֲרִירוֹן) כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים
 (ישעיה כו ד), וְאִיהוּ ב' בְּרוּךְ, וְסִימָן בְּרוּךְ רֵאשִׁי
 אֲתוּוֹן, ר' רֵאשִׁי, ו' וּמְקוּר, ר' כָּל, ב' בְּרֻכּוֹת, דְּדָא הוּא
 רֵאשִׁי וּמְקוּר לְכָל הַבְּרֻכּוֹת, וּבְגִין דָּא ב' אִיהִי חֲכָמָה,
 וּמוֹרָה עַל הַפְּתָר דְאִיהוּ רֵישָׁא וּמִבּוּעָא דְכָל בְּרֻכְאָן,
 וּבְגִין דָּא ב' תְּרִין לְחֻשְׁבָּנָא.

ג' גִּיהֲדִירוֹן, וְאִיהוּ תְּלִיתָא, וְדָא שְׂכִינְתָא סְפִירָה
 תְּלִיתָא, (ובגין דָּא ב' אִיהִי חֲכָמָה, וּמוֹרָה עַל הַפְּתָר דְאִיהוּ
 רֵישָׁא דְּמִבּוּעָא דְכָל בְּרֻכְאָן), וְעֵלָּה אֲתָמַר (ישעיה מ ד) כָּל גִּיא
 יִנְשָׂא, וְאִיהוּ גְּמִטְרִיאוֹת פְּרַפְרָאוֹת לְחֲכָמָה.

וְעוּד בְּרוּךְ ב' אַחְזֵי תְּרִין, שְׂכִינְתָא עֲלָא וְתַתָּא, ר'
 רֵאשִׁית חֲכָמָה, ו' אַחְזֵי שִׁית סְפִירוֹן, ר' אַחְזֵי עַל
 פְּתָר עֲלָא, וְדָא אִיהוּ רְזָא כָּל הַפּוֹרְעַ פּוֹרְעַ בְּבְרוּךְ
 מְעִילָא לְתַתָּא, לְמַכְרַע בֵּיהּ לְהוּא (לְמַנְדַּע בֵּיהּ בְּהוּא)
 דְכָל מִבּוּעֵין וּמְקוּרִין דְּבְרֻכְאָן בִּידֵיהּ, דְאִיהוּ עֲלַת

הַעֲלוֹת, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, צָרִיךְ לְזַקֵּף לֵיהּ בְּיוֹד
ה"א וא"ו ה"א דַּאִיהוּ מְלָגְאוּ דַעֲשֵׁר סְפִירָן, דַּאִיהוּ
עֲלָאָה וְזַקִּיף עַל כִּלְא, וְלִית אַלוּ"ה לְעֵיל מְנִיָּה, וּבְגִין
דַּא ב' אַחְזִי עַל הַכְּרִיעָה, דְּכָל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ,
דַּאֲתַמַּר בִּיָּה (בראשית יד ב) וּבְרוּךְ אִ"ל עֲלִיוֹן, ג' אַחְזִי עַל
הַזְּקִיפָה דַּאִיהוּ גָאָה גָאָה עַל כִּלְא, וְלִית מָאן דִּיתְגָּאָה
עֲלִיָּה, וּבְמֵאֵי אַתְגָּאָה עַל כִּלְא, בְּאֵת י' מִן אַבְגִּית"ן,
וְדַא יַגְבִּי"ה, וְעוֹד אֲשַׁכְּחָנָא בְּגוֹנוֹנָא אַחֲרָא יַגְבִּהִי"ה (ג"א
יַגְבִּיהִיָּה), וְאַתּוּן דִּילִיָּה גְבִי הִיָּה (ג"א גְבוּהַ הִיָּה), עֲלָאָה
דְּכָל עֲלָאֵי.

ת' תלמי"ה, ת' תל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים בּוֹ, דַּתְמָן אִיהוּ הַהוּא
דְּכָל עֵינִין וּמַחֲשַׁבְתִּין סְלָקִין לְגַבִּיָּה, בְּגִין דַּא ת'
תּוֹרָה קְדוּמָה דְּכָל קְדוּמִין, תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים (משלי
יג יד), תּוֹרַת יְהוּ"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וְעוֹד תְּלַמִּי"ה,
תְּלַמִּיָּה רִוּיָּה נִחַת גְּדוּדִיָּה וְגוּמַר (שם סה יא), בְּהֵאֵי שְׂמָא
אַתְעֵבִיד יַמָּא תְּלָמִים תְּלָמִים, וְעוֹד תְּלַמִּיָּה דַּא
אוֹרִיָּתָא, דַּתְלִיָּין מִינָה פְּמָה תְּלִי תְּלִין דַּהֲלָכוֹת פְּסוּקוֹת
דִּלִּית לוֹן חוֹשְׁבָן.

צ' (צתני"ה) צתני"ה דַּא צְדִיק, עֲמוּד סְבִיל כִּלְא, וּבִיָּה
אַשְׁתְּמוּדַע מָאן דַּאִיהוּ לְעֵילָא מְכִלְא, בְּגִין דַּצְדִּיק
אִיהוּ כְּלִיל כָּל סְפִירָן, וּבִיָּה מִתְיַחֲדִין כְּלָהוּ, וְאַתְעֵבִידוּ
אַגוּדָה אַחַת, אִיהוּ לוּלָב אַגַּד דְּכִלְהוּ סְפִירָן, וְאַת צ'

בֵּיהּ מְצוּיָרִין כָּל צִיּוּרִין דְּהִיכְלִין דְּסַחְרִין לְגַנְתָּא דְּעָדוּן
 דְּלְעֵילָא, בְּכַמָּה צִיּוּרִין דְּכָל עוּבְדָא דְּבְרָא שִׁית, דִּירְתִין
 לֹון צְדִיקָא וּבֵיהּ (דף קכא ע"א) נְקוּדִין כָּל נְקוּדִין דְּאֹרִייתָא,
 דְּאִינוּן נְקוּדִין בְּהִיכְלָא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא תְּתָא, וְנִהְרִין
 כְּלָהוּ עַל צִיּוּרִין, כְּאֲבְנֵי מַרְגְּלָאן דְּנִהְרִין עַל רִישָׁא
 דְּכַתְרָא, וּכְגֹוּנָא דְּכַכְבֵּיא נִהְרִין בְּרְקִיעָא, וּבְגִין דְּכָל
 נְקוּדִין דְּכַכְבֵּיא בֵּיהּ, אֲתַמַּר (בראשית א יז) וַיִּתֵּן אֲתֶם
 אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ, דָּא שְׁכִינְתָּא
 תְּתָא (ס"א דָּא נְשַׁמְתְּהוּן דְּצְדִיקָא דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאֹרִייתָא לְהוּצִיא
 לְאוּר כָּל תַּעֲלוּמָה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (דניאל יב ג) וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ
 בְּזַהַר הַרְקִיעַ וְגוֹמַר).

הִיכְלָא תְּנִינָא, מְרַקְמָא מְכַמָּה צִיּוּרִין גְּלִידִין בְּמִיָּא,
 אֲבְנֵין מַרְגְּלָן כְּלָהוּ מְלִיִין מִיָּא, וְאִינוּן אֲבְנֵי
 שֵׁישׁ טָהוֹר, דְּהִיכְלָא תְּנִינָא בְּגִיָּה, מְנַיְיָהוּ אִיהוּ בְּנוֹי,
 בְּשָׂמָא דָּא קְר"ע שְׁט"ן, וְאִיהוּ רְקִיעַ קְרַע, דְּבֵיהּ קְרַע
 יָמָא, וְאַפְרִישׁ מִתְּמָן הַשְּׁטָן דְּאִיהוּ מִיִּין מְסַאֲבִין, וּבְגִין
 דָּא יְהִי רְקִיעַ בְּתוּךְ הַמַּיִם, וְיִהִי מְבַדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם
 (בראשית א ו), דָּא הוּא שְׂמָא דְּעַקְר שְׁטָן מִן יָמָא דְּאֹרִייתָא,
 וְאַפְרִישׁ לֵיהּ מִתְּמָן, בְּגִין דְּאִיהוּ עַקְר הָאֲמוּנָה דִּישְׂרָאֵל
 עֲלָאָה דְּכָל עֲלָאִין, (ס"א מִצְאָתִי, סְמוּךְ דִּישְׂרָאֵל וּבִיומָא תְּנִינָא
 לִית תְּמָן טוֹב בְּגִין דְּבֵיהּ אֲתַבְּרִי גִיהֶנֶם, כַּאן חֲסַר).

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם (שם ה א), פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
 סְלִיקָנָא יְדִין לְמָאן דְּבָרָא עֲלֵמָא, דִּיגְלִי לָן רִזִּין
 עֲלָאִין סְתִימִין גְּנִיזִין טְמִירִין, לְמִימַר קַמִּי שְׂכִינְתָא,
 וְשִׁתִּין רַבּוּא דְחַיִּילִין דִּילִיָּה דְמִלְאָכִין קְדִישִׁין דְלַעִילָא,
 וְשִׁתִּין רַבּוּא דְמִלְאָכִין קְדִישִׁין דְלַתְתָּא דְלֹא אִיעוּל
 בְּכִסּוּפָא קְדָמָךְ.

פֶּתַח וְאָמַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה וְדַאי פְּלִיל תְּרִין
 עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת דְאָדָם דְלַעִילָא, דְאֶתְמַר עֲלֵיהּ
 (תהלים קכב ד) שְׁבִטִי י"ה עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, זֶה וְדַאי אִינוּן
 אַרְבַּע אַנְפִּין דְאַרְיָה, אַרְבַּע אַנְפִּין דְשׁוּר, אַרְבַּע אַנְפִּין
 דְנֶשֶׁר, דְבַהוּן אֲשֶׁתְּמוּדְעִין פְּרָצוּפִין דְבְנֵי נְשָׂא, וְכֻלְהוּ
 אַנְפִּין אִינוּן רְשִׁימִין בְּאַרְבַּע אַתּוּן דְאִינוּן יְהו"ה, מֵאֵי
 אָדָם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (ישעיה מד יג)
 כְּתִפְאָרַת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיָּה, דָּא
 שְׂכִינְתָא דְאֶתְקְרִיאַת דְמוֹת אָדָם, דְכָל דְמִיוּנִין
 וּפְרָצוּפִין דְבְנֵי נְשָׂא בַּה אֲשֶׁתְּמוּדְעוּ, וְכָל צִיּוּרִין
 דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִינָה אֶתְמַר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים
 אֲדָמָה.

(אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי
 שתעמד על רגליך על במותי האמונה האמתית, ותקעת יתד
 במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבבך,

ומלין לצד עלאה תמלל, בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצהא ואודנין ואנפין ושאר אברים גשמיים, השמר אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמין דבר מזה אפילו בהרהור, כי לעלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעינים כל דבר עתק, פן ח"ו יכשלו ונפלו, ועברו ממשכיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים, היה ירא שמא יטעו ליחס ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראיתם כל תמונה (דברים ד טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשוח יאמר קדוש (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דף קכא ע"ב) העצם והתכנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארגים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל

בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד' לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבה והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכו, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שיגבילהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה כו' עיין שם.

עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבויה הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנס, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצרופים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעבטון ארחותיהם.

פְּתַח וְאָמַר, וְאֵתָה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חַיִּל יִרְאִי
אלהי"ם אֲנָשֵׁי אֲמַת שְׁנָאֵי בְּצַע (שמות יח כא), **אֲנָשֵׁי**
חַיִּל מְסֻטָּרָא דְחֻסְדָּא דְתַמָּן י', וּבְגִינְיָה אֲתַמַּר הָרוּצָה
לְהַחֲפִים יְדָרִים, יִרְאִי אֱלֹהִי"ם מְסֻטָּרָא דְגְבוּרָה דְתַמָּן
ה', וּבָה אֲתַמַּר הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצִפִּין, אֲנָשֵׁי אֲמַת

מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא דְתַמָּן ו' וְתַמָּן אָמַת,
 שׁוֹנְאֵי בְצַע מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְתַמָּן ה', הָא הֲכָא אַרְבַּע
 תְּקוּנֵין דְאִינוּן פְּרָצוּפִין דְבְנֵי נְשָׂא, אֲלִין אִינוּן מְרָאָה
 (ס"א מראין).

וְאִית אַרְבַּע דְמַתְּלַבְּשִׁין בְּהוּן דְאִינוּן דְמִיּוּן וְאִינוּן
 אַדְנִי, וְעַלֵּיהוּ אַתְמַר (שם) וְשַׁמַּת עֲלֵיהֶם שְׂרִי
 אֲלָפִים מִסְטָרָא דָא, שְׂרִי מְאוֹת מִסְטָרָא דָאֵת ד',
 דְאִיהוּ אַרְבַּע מְאוֹת דְאֶשְׁתַּעֲבִידוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִין
 דְבָהּ חָאבוּ, הָא דְאַתְמַר בֵּיהּ (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאוֹת
 שְׁקָל כֶּסֶף, וְשְׂרִי חֲמִשִּׁים מִסְטָרָא דָאֵת נ', וְשְׂרִי עֶשְׂרוֹת
 מִסְטָרָא דָאֵת י'.

אַשְׁתַּאֲרוּ עֶשֶׂר תְּקוּנֵין, עַלֵּיהוּ אַתְמַר וְאַתָּה תַּחֲזוּהּ
 מִכָּל הָעָם, בְּשַׁעֲרָא בְּגוּוּנֵין דִּילֵיהּ בְּאַרְיִכוּ
 דִּילֵיהּ בְּקַמִּיטוּ דִּילֵיהּ, בְּמִצְחָא בְּקַמִּיטוּ דְמִצְחָא בְּאַרְיִכוּ
 דְמִצְחָא בְּפוּתֵיא דְמִצְחָא בְּשִׂרְטוּטִין דְמִצְחָא, בְּאוּדְנֵין
 (בס"א בְּאוּדְנֵין שַׁעֲרָא דְנַחֲת עַלֵּיהוּ אוּ תַחֲוֹתֵיהוּ), בְּאֲלִין אֲדַרְיִן
 דְאוּדְנֵין בְּשַׁעֲרָא דְתַחֲוֹת אוּדְנֵין, בְּאַנְפִּין בְּדִיוֹקְנֵין
 דְאַנְפִּין בְּפְרָצוּפָא דְאַנְפִּין, בְּעֵינֵין בְּגוּוּנֵין דְעֵינֵין
 בְּקַרְיִצִין דְעַל עֵינֵין, בְּחוּטְמָא בְּאַרְיִכוּ דִּילָהּ בְּפוּתֵיא
 דִּילָהּ בְּקַמִּיטוּ דִּילָהּ, בְּפִימָא בְּפִתִּיחוּ דִּילָהּ בְּזַעֲרִיו
 דִּילָהּ, בְּצוּאָר בְּאַרְיִכוּ דִּילֵיהּ (דף קכב ע"א) בְּקַמִּיטוּ דִּילֵיהּ,

בידין בשרטוטין דידין בפתיחו דלהון בסתימו דלהון,
 בגופא בקומה דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה.
 בשערא בגוונין דשערא, שערא חוורא איהו מאלין
 אנשי חיל, דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין
 יתיב לבושיה פתלג חוור ושער ראשה כעמר נקא,
 שערא סומקא מאלין דאתקריאו יראי אלהי"ם, שערא
 ירוקא מאלין דאתקריאו אנשי אמת, ואינון מסטרא
 דיעקב דאתמר ביה (מיכה ז ב) תתן אמת ליעקב, ותלת
 גוונין, עלייהו אתמר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם,
 תליתאה פחד יצחק, גוון אוכמא מסטרא דההוא
 דאתמר בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, מסטרא דאלין
 דאתקריאו שונאי בצע, ואיהי שערא דילה אוכמא,
 ואיהי שעורא דאתוון דאורייתא, כל נימא ונימא
 דיליה, דאתמר עלייהו (שם ה יא) קוצותיו תלתלים
 שחורות כעורב, וכל נימא אית ליה מבוועא דאיהי י'
 ונימא שעורא דאת ו'.

שערא קמיטא ברזא דה' זעירא דנטלת מאת י',
 שערא אריכא מסטרא דה' עלאה דנטלא מאת
 ו', עשר תקונין אלין, כל תקונא ותקונא אית ליה (נ"א
 ביה) ארבע שעורין דסלקין לעשר, כגוונא דרשות
 היחיד דרחבו ארבעה וגבהו עשרה, ארבעה יהו"ה